

[Aksel Larsen.]

indre Mangel paa Logik, men ogsaa af andre Grunde. Jeg siger den indre Mangel paa Logik. Jeg mener hermed, at de Konservative erklærede det for en kolossal Uret mod Tolvmandsforeningernes Medlemmer, at man tager nogle Svinekort fra dem, dette er, siger man, at berøve en bestemt Gruppe visse Indtægter, den har grundlovsmæssig Ret til, og det kan man ikke. Derfor stiller de Konservative et Ændringsforslag om, at Tolvmandsforeningernes Medlemmer skal have lige saa mange Svinekort i Fremtiden som hidtil. Paa den anden Side stiller man et Ændringsforslag til Kornordningen, der i sin Praksis kan komme til at betyde en kolossal stor Forøring til Tolvmandsforeningernes Medlemmer af Penge, man vil tage fra Husmændene. Det synes man altså ikke er uretfærdigt. Det grundlovsstridige ligger efter denne Betragtning aabenbart i, at Regeringen vil tage fra det store Landbrug og give til det lille. Dette anses af de Konservative for grundlovsstridigt. Derimod kan det ikke være grundlovsstridigt at tage fra det lille Landbrug og give til det store. Vi kender den Slags Logik, den imponerer os ikke, den viser, hvor de Konservative er henne. Det konservative Parti smykker sig med Betegnelsen Folkeparti, men naar det kommer til afgørende Spørgsmaal, viser det sig altsaa, at den Del af Folket, hvis Interesser man varetager, er dem, der hører til det store Hartkorn eller kan ligestilles dermed.

Jeg har med Flid gennemlæst, hvad der er kommet offentligt frem om denne Lovgivning fra de Konservatives og fra Tolvmandsforeningernes Side. Jeg vil ikke hæfte mig ved de stærke Ord, jeg vil hæfte mig ved Indholdet. For Eksempel har Godsejer Juncker i en Artikel i de konservative Blade sagkyndigt redegjort for de rædselsfulde Følger af den nye Svineordning. Godsejer Juncker kom til det Resultat, at det drejer sig om 8 146 Brug, der har mistet ca. 125 000 Svinekort, og har regnet dette ud til en Indtægtsnedgang eller rettere Fortjensenedgang for disse 8 146 Brug paa gennemsnitlig 566 Kr. pr. Brug. Dette anser Hr. Juncker ligesom andre af Tolvmændene formodentlig ogsaa det ærede Medlem Hr. Grønning, for grundlovsstridigt. Vi andre kan ogsaa beskæftige os med Tal, og nu er det altsaa bekendt at delvis som Følge af den almindelige Konjunkturudvikling og delvis som Følge af Kriselovgivningen er det store Landbrugs Indtægter blevet forøget ganske væsentligt i de senere Aar, medens det lille Landbrugs Indtægter enten er

blevet formindsket eller har ligget stille. Jeg skal ikke tage den allerseneste Tid med de meget stigende Kornpriser, jeg skal gaa saa langt tilbage som til 1934; dér viser den officielle Indtægtsstatistik, at det store Landbrugs Gennemsnitsindtægt var vokset med 2 785 Kr., Gaardmændenes Gennemsnitsindtægt med 204 Kr. og Husmændenes med 43 Kr. Nu kommer man her og laver en forfærdelig Larm over en paastaet fremtidig Indtægtsnedgang paa 566 Kr., men man tier omhyggeligt stille med den uendelig mange Gange større Indtægtsfremgang, det samme store Landbrug har haft gennem en Aarrække.

Det ærede Medlem Hr. Grønning, hvis Tale i sin fulde Ordlyd jeg desværre ikke havde Lejlighed til at paahøre, talte en Del om Retsbegreber og tidligere Tidets Retfærdighed og saadant. Det er et meget interessant Emne, vi godt kunde give os til at diskutere, saa kunde man diskutere, hvad Retfærdighed der ligger i, at det store Landbrug har deres Gaarde i Kraft af, at deres Forfædre i sin Tid har stjaalet deres Jorder fra Bønderne.

Det ærede Medlem talte om, at hvis man gennemførte denne Lovgivning, vilde det medføre bitre Stridigheder, og spurgte patetisk, om det var den kommende store Kamp værd. Jeg beder det ærede Medlem endelig ikke skjule, hvad han mener med disse Forudsigelser. Hvad er Hensigten? Hvad kan vi vente os fra det store Landbrugs Side?

Jeg tillader mig at anbefale de af mit Parti stillede Ændringsforslag til henholdsvis Lov om en Kornordning og Lov om Regulering af Svineproduktionen. Vi er stadig væk af den Mening, at Minimalpriser paa Korn og andre Landbrugsprodukter betinger Minimalpriser paa Produkter af samme. Vi er ogsaa af den Mening, at det er berettiget at kræve Mindestlønninger garanteret for Landbrugets Arbejdere, naar man gennem Lovgivningen garanterer Landbruget Mindestindtægter. Denne Tankegang er paa Forhaand afvist af Regeringen. Vi opretholder den fortsat, men har ikke fundet det praktisk nu ved anden Behandling at stille Ændringsforslag i den Retning. Derimod har vi til Lovforslaget om en Kornordning stillet et Ændringsforslag, der i hvert Fald tilsigter at beskytte Forbrugerne mod uberettiget Varefordyrelse. Det er en Sag, man, saa vidt jeg ved, i de dertil indrettede Institutioner for Tiden beskæftiger sig med, at Handelsmøller og andre Importører af Korn og Foderstoffer benytter deres Monopol-